

La ruta del Cister: Santes Creus

Us convidem a redescobrir les joies arquitectòniques i culturals que ofereix aquest territori

Una imatge de Santes Creus | Cedida

La ruta del Cister identifica el territori que formen les **comarques de l'Alt Camp, la Conca de Barberà i l'Urgell**, i els seus **65 municipis**. De fet, és una marca turística impulsada a finals dels 80 amb la voluntat de dinamitzar el patrimoni i la seva economia. Des de **Reusdigital.cat** us proposem iniciar un **recorregut per redescobrir les joies arquitectòniques i culturals** que sorgeixen un cop iniciem el camí.

Cadascuna de les comarques de la ruta té un monestir cistercenc que comentarem en una sèrie de **tres articles** publicats al mitjà. Per començar el viatge, **passem per Aiguamúrcia, i visitem Santes Creus**.

Història

El trobarem a la riba del **riu Gaià**. Pel que fa a la seva història, cal subratllar que va ser el centre d'una de les senyories monàstiques més poderoses de la Corona d'Aragó. La seva sòlida, greu i austera arquitectura s'evidencia en l'abadia, que segons fan constar els experts reflecteix el model canònic dels monestirs del Cister. Visitar Santes Creus, en essència, "és reviure un temps en què **la puresa i l'allunyament del món** es concretaven en un punt ben ancorat a la terra", se subratlla des de Patrimoni cultural de la Generalitat de Catalunya.

El Reial Monestir de Santes Creus **es va fundar l'any 1160**, i el moment àlgid va tenir lloc entre els segles XIII i XIV, pel vincle establert entre la noblesa i el llinatge reial. En aquest sentit, s'ha assenyalat que els reis Pere el Gran i Jaume II el Just i la seva muller Blanca d'Anjou van ser mecenes del monestir, i que van escollir ser-hi enterrats aquí, en dos mausoleus gòtics al costat de l'altar major.

L'estudi i restauració dels panteons reials, el 2010, van permetre descobrir les restes de Pere el Gran i Blanca d'Anjou, els únics reis de la Corona d'Aragó les restes dels quals han romàs intactes. La planta del monestir organitza els espais en funció de les necessitats de la comunitat.

L'església, oberta al culte el 1225, es un exemple de la transició del romànic al gòtic. Tot i oferir sensació de lleugeresa i grandiositat, és un temple sòlid i auster. Contrasta amb l'esplendor del claustre, del segle XIV, el primer d'estil gòtic de la Corona d'Aragó.

Informació pràctica

Pel que fa a les **visites**, des del passat 16 de juliol i fins l'11 de setembre, i de dimarts a diumenge, aquestes poden fer-se a dos quarts d'11 del matí, a un quart de 2 del migdia, a a un quart de 6 de la tarda (en català) i a les 12 del migdia i a tres quarts de 4 de la tarda (en castellà).

L'accés per al públic general té un preu de 6 euros, i l'entrada reduïda en val 4 (se'n poden beneficiar persones més grans de 65 anys, pensionistes, titulars del carnet jove, estudiants amb el carnet internacional, o membres de família nombrosa o monoparental). Els menors 16 anys, o les persones en situació d'atur, entre altres, hi poden entrar de franc.

Finalment, i del municipi d'Aiguamúrcia, cal destacar-ne el **celler modernista**. L'**Albereda** de Santes Creus, al seu torn, és un espai natural propietat de la Diputació de Tarragona, que des de fa més de 50 anys acull progressivament més visitants. Va ser declarada espai d'interès natural per la Generalitat, i ocupa 12 hectàrees.

Diumenge vinent, la segona etapa del nostre viatge: Poblet.